

XXVII

Народ наш в бідах добрий практик: зла вість
Його злякать, ні здивувать не може.
Недаром він зітха: «Не вводь нас, боже,
Під панську карність а людську ненависть!»

Людська ненависть — се ж найтяжче горе,
Найгірша кара для громадянина!
Він без людей — слаба в степу билина,
Котру хто хоче — стопче й переоре.

З тим горем, з тою карою страшною,
Що б и т людській стинає мов косою,
Він панську карність ставить нарівні —

Ту, що про себе шумно так голосить,
Немов вона, мов другий Атлас, носить
Весь лад суспільний на своїй спині.

16 сент[ября] 1889